

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Typ posudku: posudek vedoucím

Autorka práce: Monika Martínková

Název práce: Subjektivní chudoba v České republice. Význam jejího měření pro sociální práci

Studijní obor: Pastorační a sociální práce

Autor posudku: Ing. Mgr. Olga Angelovská

Autorka si vybrala pro svou práci aktuální téma chudoby. Svou práci zaměřila na subjektivní chudobu, zejména na způsoby jejího měření, a šla cestou porovnání tří různých konceptů, které čeští autoři používali v posledních třech dekádách.

V úvodních kapitolách autorka definuje koncepty chudoby a dále představuje jednotlivá měření subjektivní chudoby. Z textu je zřejmé, že autorku téma zajímá, což se projevilo i v tom, že v některých kapitolách se témata možná zbytečně opakují (např. koncept nových rizik v úvodu str. 11 i v kapitole 2 str.17). Všechny kapitoly považuji za relevantní, přesto někde by práci prospěla ještě větší provázanost na ostatní text (např. kapitola 1 str. 13-16).

V některých částech se autorka vyjadřuje nepřesně. Hned v úvodu z první věty čtenář získává dojem, že autorka slučuje pojmy objektivní a nepřímý koncept viz „*objektivním, tedy nepřímým konceptem*“ (str. 9) měření chudoby, což není totéž. Až z dalšího textu vyplývá, že autorka se zaměřuje na příjem. V případě příjmu tedy autorka hovoří správně o objektivním měření (nezávislé na subjektivním mínění těch, kteří jsou za chudé považováni) a o nepřímém konceptu měření (měření příjmů před spotřebou bez ohledu na strukturu výdajů a kupní sílu příjmů), ale jde o jiné perspektivy pohledu na zjišťování chudoby, které nelze slučovat.

V kapitole věnované konceptům chudoby autorka stručně představila všechny nejdůležitější koncepty a oceňuji i to, že zmínila i nová sociální rizika. Za mírně neuspořádanou považuji kapitolu 2.1 (str. 18-23), kde text kapitoly neodpovídá úplně názvu a spíše než vývoji konceptů se věnuje vývoji chudoby jako takové na našem území, i když v závěru autorka správně uvádí, že se koncept přesouval ke konceptu sociální exkluze.

Třetí kapitola o současných výzkumných šetřeních a čtvrtá o měření chudoby jako podnět pro sociální práci jsou krátké, ale dobře zpracované. Zejména čtvrtá kapitola, kde autorka čerpá ze svých zkušeností a nabízí kazuistiku, odpovídá tématu práce. Možná takových „pohledů z praxe“ mohlo být v práci i více.

Šestá, sedmá a osmá kapitola jsou věnovány jednotlivým studiím českých autorů.

Autorka zde prezentuje používané metody i závěry z daných výzkumů. Oceňuji výběr daných výzkumů, které odrážejí rozdílnost přístupů v 90tých letech a v novém miléniu. Škoda, že se autorka neodvážila více reflektovat dané přístupy právě pohledem sociálního pracovníka, jak činí částečně v závěru, a zůstala spíše u popisu daných výzkumů. V tomto ohledu jsou lépe zpracovány sedmá a osmá kapitola, kde autorka nezůstala pouze u jednoho zdroje, ale výsledky doplňuje i údaji z dalších zdrojů jako MPSV, ČSÚ či dalších autorů nebo informacemi z médií.

Text je správně formátovaný a citace odpovídají normě. Kladně hodnotím spolupráci se studentkou.

Z výše uvedených důvodů doporučuji práci přijmout k obhajobě a hodnotit ji známkou „C“.

Otázky k obhajobě:

Jaké důsledky mohou mít posuny v konceptech měření subjektivní chudoby pro práci sociálního pracovníka?

Jaký vidí autorka praktický přínos své práce?

Datum: 25. ledna 2021

Podpis: